ഉதயதாரகை.—MORNING STAR

சத்சீகை. க.]

துஅரசுக ்னு). தை. எ, திகதி. வியாடிக்கிடிமை.

Thursday, January 7, 1841.

வரலாறு:•

உதுயதராகைப் *பர்திரத்*தில் கற்கை, சார்திரம், பொ*து*வான கல்வி, ப**பாச்**செய்**கை, அரசாட்கி மா**ர்க்கம் முதலானவையைப் ப ந்நியும், பிரதான புதினச் சங்கதிகணப் பற்றியும் அச்சடிக்கப் டடும்.

அது தமிழ்ப் பாஷைபிறும், இடைச்சிடையே தமிழும் இங்கிலீச் ம் கூடினதாயும், எட்டுப் புறமுன்னதாக நால்காய் மடித்ததாள் அ ளவில் ஒவ்வொரு மாதத்தை முதலாம் மூகிரும் வியாழ்! இழமைகள்றி தா இத்தம் பண்ணப்படும்.

இத்ன் விஜு, பக்காம் ஒன்றுக்கு, உ. பென்சு அவ்வது லகு. வெ

ள் ஊச் சல்ல்.

இதிற் பத்துப் பத்திரிகைச்ஞக் கையெழுத்து வைத்து மாதார்த ம் பணம் முஃ னேறக் கொடுத்து வைத்து,மற பெயரு÷்குச் செலவிட ்கை டிய காரியகாரருக்கு இதன் விலே பத்திரம் ஒன்று ஃகு, கஇ. பென்க அல்லது க. டணம். இருபது குக்கையெழுத்து வைத்து வருஷாக்தம் முன்னேறக் கொடுத்து வைக்குவ் காரியக்காரருக்கு இ தன் விடையைத்தியம் ஒன்றுக்கு கே. பென்கு, அல்லது அ. டென்னேச் ச லவி. அறிக்கைப் பத்திரங்கள் வழைக்கமான வீதம் அச்சடிப்பிக்க லாம். இந்தப் பத்திரத்துக்குக் காரியக்காரராய் இருக்க விரும்புகிற வர்கள் மோனிப்பாயிலுள்ள அமரிக்கன் மிச்யோன அச்சுக்கூடத்தி **உள்ள பிரசித்தக்கா** எனிடத்தல் எழு**திக் கேட்**டுக்⊘கா**ன்ள**வும்.

காக தம் எழு திட்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவை க**ு உதய தாரகைப் ப**த்திரைத்தினதை முகாடைக்காரருக்கு எழுதிக்

இத்தப் பத்திரங்கண யாழ்ப்பாணத்திலும் மதுரையிலுமுள்ளை மி ஈயோ**னிடங்களிலே வா**ங்கலாம்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and eneral Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Govrnment, and Religion, with a brief summary of important News.

It will be published in the Tamil language, with occasional articles in 'amil and English, in 8 pages, quarto, and will be issued on the 1st and 3d

hurssday of each month.

The PRICE of the Paper is two pence a number.

To Agents who subscribe for ten copies and pay monthly in advance, ie price is one and a half pence a number.

To those who subscribe for twenty copies and pay yearly in advance, ne price is one penny a number.

ADVERTISEMENTS will be inserted at the usual rates.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at te American Mission Press, Manepy.

CORRESPONDENTS may send their Communications addressed to

The Editors of the Morning STAR.

The Paper may be obtained at all the mission Stations in the Districts Jeffna and Madura.

இதை அச்சடிப்பிக்கும் ழகாமைக்காரர் எழுதிக்கொண்டது.

வாசிப்பவர்களே, பூலோகத்தில் மனிதர் பண்ணும் சம்பாக் பம் கல்விப்பொநள் செல்வப்பொநள் என இநவகைப் படும். **மீவிரண்**டையு**ம்** ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துக் கல்விப் பொருளே ாங்கொண்டதாய்ப் பூலோகத்திற் பொருளே கல்வி எனவும்— ்டில் விழுச் செல்வங் கல்வி ஒருவர்க்குமாடல்ல மற்றையவை எ **வும்**—வெள்ளத்தாலழியாது, வெங்கனலால் வேகாது, வேந்தரா க் கோள்ளத்தான் மடியாது, கொடுத்தாலுந் நிறைவொழியக் த hவே**யி**ல்‰. கள்ளர்க்கோ மிகவரிது காவலுமோ மிகவெளி கூல்வியென்னும் உள்ளத்தே பொநளிநக்க ஊடிரங்கும்பொநன் ந்டியுலேகின்றரே எனவும்,— அவ்வையார் திருவள்ளுவர் முதலா நூல்களிற் கண்டிருக்கிறபடி கல்வியே விசேடித்தது. கல்வியா

வது ஒரு பாஷையையும் அதற்குண்டாகிய இலக்கண இலக்கிய ங்க2ோயுங் கற்றுக்கொள்வது மாத்திரமல்ல, மனவிர்வுக்கு உதவி யான பல வகைப்பட்ட சாத்திர வித்தைகள் முதலான யாவையும் பற்றி அறிவதே கல்வி. இவ்விதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட கல்வியி ல் டுங்கிலிஸிக்காரர் அமேரிக்கார் பிராஞ்சுக்காரர் முதலான சா த ச்காரர்கள் தேற்றழள்ளவர்களாயிருக்கிறதால்,அதிக செல்வழம் அத்காரழங் கீர்த்தியுழடையவர்களாய் இருக்கிறர்கள். இவ்விதமா யக் கல்வியானது இம்மைக்குப் பலண்கோடுக்கிறதுமன்றி, மற மைக்கடுத்த காரியங்கணப் பற்றி அறிகிறதற்கும் வழியாய் இருக்கும். இப்படி இருக்கத் தமிழ் நாட்டுக்குட்பட்ட சனங்கள் இப்படிப்பட ட கல்வியை வேண்டிய அளவு கற்றுக்கொள்ள வழியில்லாதிருக் கிறர்கள். ஏனென்கில், கவது. மேற் சொல்லப்பட்ட பிரயோசன ழள்ள சாத்திரங்கள் நால்கள் தமிழ்ப் பாஷையிலே இல்லே. உவ து. உள்ளவைகளும் சில பணக்காரநக்குள்ளும் பிராமணநக்குள்ளு ம் அடங்கியிருப்பதன்றி, யாவரும் அறியக் கூடியதாய் இருந்ததில் லே. டிவது. இங்கிலிஸிக்காரர் வந்த பிறது வைக்கப்பட்டிருக்கி ற இங்சிலிஸ்ப் பள்ளிக்கூடங்களிற் படிக்கிற சில பிள்ஊகளேய ன்றி, மற்றவர்கள் படித்துக்கொள்ளுகிறதற்குப் பெரும்பாலும் வச கியுந் தகுதியும் இலிலே. சுவது. படிந்தவர்கள் படியாதவர்கள் இ ளேயவர்கள் ழதியவர்கள் எவர்களுத் சகலவித அறிவையும் அந் தந்தக் காலம் நடக்கும் பிரதான சங்கதிகளேயுந் தங்கள் தங்கள் வேஃல ழயற்சிகளோடே நின்றும் பொதுப்பட அறிந்துகொள்ளத் தக்க வடியம் இல்லே.

அகையினுல், எங்கள் தேசத்தவர்சள பலவிதமான அறிவிலுந் தேற் வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினல் இப்படிப்பட்ட பத்திரத்தை க் காலத்துக்குக் காலம் அச்சடிப்பிக்கக் கையிட்டுக்கொண்டேர*்*. ஐரோப்பாத் தேசத்தார் இவிவகைப் பத்த்ரங்களால் வேத அறிவு களே அறிந்துவநவதைக் கண்டு எங்கள மயற்சி மிகவும் அற்பமாயி நந்தாலும், அதினுல் உண்டாதந் தேற்றம் பெரிதாய் இநக்கமென் றும், இன்னும் அனேகர் இவ்விதமான மயற்சிகளில் ஏற்பட்டு அறி வைப் பரப்புவார்களென்றும் நம்பி இதைத் தொடங்கினேம்.

இகிறீ சாத்திரம், வருத்தகம், வேளாண்மை, அரசாட்சி முதலியவை களுக்கு உதவியான சங்கதிகளும் கிறிஸ்து மார்க்கத்துக்கும் மனுஷ நடைய அறிவில் தேறிக்கொள்வதற்தமேற்ற எக்காரியங்சனம் அ ச்சடிக்கப்படும.

அந்தந்தத் தேசத்தில் நடக்கும் விசேஷமான புதினங்களும்போ டப்படும். நாங்கள் செய்யும் இந்த அற்ப ழயற்சியிலுள்ள குறை வுகணப் பாராமல், உலகத்தார் ஒப்புக்கொள்ளுமபடி மன்றடிக் கேடீக்றேம். இப்படிக்கு ழகாமைக்காரர்.

EDITORIAL ADDRESS.

The principal acquisitions which men make in this world, are knowledge and wealth. If the relative value of the two be compared, it is evident, that knowledge is, by far, the most important. In support of this conclusion may be instanced the following quotations, from Avayar, Tiruvaluvar, and other writers.

"The most substantial of all acquisitions in the world is knowledge."

"Knowledge is substantial wealth without any draw-back, other things are not wealth to any body."

"Men foolishly rove abroad in quest of wealth not knowing that they possess within themselves a treasure that can never be destroyed by water, consumed by fire, or tithed by kings—that diminishes not, but increases by distri-

Digitized by GOOGIC

bution—is proof against the depredation of thieves, and to preserve which but little care is required."

Such an estate is above all price. Knowledge does not consist in mere literary acquisitions as the learning of a language, its grammar, and the classics belonging to that language, but also in the attainment of the different branches of science and arts which are conducive to the expansion of the mind. It is owing to the improvements which the English, the Americans, the French and other European nations have made in the different departments of knowledge that they have become so wealthy, powerful and renowned: nor is knowledge beneficial to this life alone, but serves to inform the mind of things pertaining to the next world. We see, however, that the people of the different Tamil territories are destitute of the means of acquiring knowledge to any considerable extent, as is apparent from the following considerations.

1. Most of the useful sciences and arts before alluded to are not to be found in the Tamil language.

2. The few that are to be found, are confined to the instruction of the higher classes of society and Brahmins, but are inaccessible to the rest of the community.

3. The people, in general, have not facilities for acquiring an education—a few youth excepted, who have the privilege of attending the English Schools which have been commenced since the English Government was established.

4. There is no way by which the learned, the unlearned, the young, the old, or any class of people who are chiefly engaged in their secular avocations, can inform themselves of the constantly transpiring events in the active world.

Being actuated therefore by a desire to communicate to currentitymen important information, we have undertaken to edit this periodical, imitating the Europeans in the improvements they have made by such means. We hope that this small beginning may open the way for more extensive improvement, and that others may be encouraged to make similar attempts for the purpose of diffusing knowledge.

It will be our endeavour to communicate from time to time as we are able, articles on science, commerce, agriculture, Government, Christianity, and whatever may tend to the improving of the mind, together with such news as may transpire in different quarters of the world. We therefore entreat the public to overlook our defects and accept this feeble attempt.

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

இந்து தேசச் சரித்திரம.—Sketch of Hindustan.

இந்து தேசம் வடக்கே இமயமில தைவர்கித் தெற்கே கன்னியா குமிரி அனவும்மேற்கே சிர் தா நி தேவங்கிக் கிழுக்கே பிரமதேசமட்டும் விசாவித் திருக்கின் றது. இதை இந்து ஸைத்தான் தேசமென் தார் தேனுக் கர் சொல்து வார்கள். இத்தேசம் வட அட்சத் இல் (அ) பாகைக் கும் (நடு) பாகைக்கும் இழக்குத் தேசார்த் தர்தில் (குனு) பாகைக் கும் (கூடு) பாகைக்கும் ஊட்டே எல்ஸீப்பட்டி சூக்கின் றது. இந்து தே சத்தின் எல்ஸ்களாவன, வடக்கு இமய பருவதம், கிழக்கு பிரம பு த்திர நிகியும் வங்கானக்கடதார். தெற்கு இந்து சமூத்திரம்,மேற்கு இ ந்து சமூத்திரமுஞ்சிக்து நடியுஞ்சாவிமான் மலேகளுமே. இந்து தெ சத்தை திருக்கியம்க்கிற இமய பருவதம் உல கத்திதுன்ன பருவதங்கள் யாவற்றிலும் உயர்ந்ததாய் இருக்கின் து. இம்மலேயின் மகத்துவத்தையும் பற்றி இனிமேற் சொல்லப்படும். பிராமணர் இத்தேசத்தை மத்திம பூமிபென் தும், புண்ணிய டிபிடர் அஞ்சொல்று வார்கள். இத்தேசத்தை முதல் முதல் பாதன் ஆக். கிஞல், அதற்குப் பாதகண்டமென்ற பேர் உண்டாபிற்றென்று சொல்லு வார்கள் இதின் வரலாற்றைப் பற்றிக் கந்தப்புராணத்த சொல்வியிருக்கிறதாவது.

சம்பு, சாகம், குசை, தேரவுஞ்சம், சனமவி, பிலட்சம் புட்கரம் எ **தாஞ் சத்திவேகள் உண்டு. பிரமாவிறுலே இநுட்டிக்கப்பட்ட** பிற வியின் இடு ஆதார சத்த கார்மத்தில் மேல் அனக்தாதி ஆட்டத். சம், அட்டநாகம் ஆயிரம் படத்தோடே இருஃகேற் ஆக்சேட்கு? தாங்கப்படா கின்ற அதல. விதல, சுதல, கிதல, தராதல, மக ந பாதானம் என்றும் ஏழு லோகங்களும், பூலோகம்,புடையோகம். க ர்வோகம், மகாலோகம், செனலோகம், "தபலோகம், சத்தியலே உ ம் என்னும் உலோகங்களுச்குக் கீழே சொன்னமயமாற் இருக்க மகா டேரு பருவதத்தைச் சுற்றிவரச் சம்புத்திவு ஓர் இலக்கட்ட பே : **ு.** அதைச் குழ்ந்த உப்புக்கடலும் அவ்வளவு அதற்கப்பச*ே* உ கத் ஓவைப் பாற்கடதுக்கு சத்திவைத் தயிர்க்கடதுக், இரவுக்கு திவை கெய்க் கடலஞ்,சனமவித்திவைக் கருப்பஞ்சாற்றுக் கட்டி . பிலட்சதியைத் தென்சமுத்திரமும், புட்கரதிவை கல்ல தண்ணி சமூர் திரமும் பரிவேடம் போவச் சூழர்தெருக்கும். இத்திவுக குடிறி வைக**வ**ச் சூழ்ந்*த கடல்சுளு*ம் ஒன் றுக்கொண்று இரட்டித்திருக்கு. ஆக இவைகளுக்குத் தொகை இரண்டு கோடியே ஐம்பத்து உடி இலக்கம் யோசு சு. இப்படி ஒன்றக்கொன்ற இரட்டிப்பாடி குள் . இது இது இவுக்கும் அ**லையகளேச் கு**ழ்ந்த சமுத்தொங்களு**ச்கும் அ**ப்ப இனைய்களுச் சுறேறி வட்டமாகச் சக்கிரவான கிரி இருக்கும், அதென் ழ்த்கே உதய க்ரியிலே சூரியன் உதயமாகி, மேற்கே **அத்தமி**்கில து. இப்படி இருக்கிற பூமியை நிரட்சிக்கும்படி தாமணைப் புட்டி திலே பள்ளிகொண்டிருக்கும் பிரம தேவருடைய பகல் ஆயிருக் சுடி ர் யுகத்தில் சுவாயம்புமது, சுவாருக்மது, தாபசமது, சூரியடத மை வதாடது, வைவச்சு தம்து. அக்கினிமது, ரவுக்திரமது, வாவ⊱ **து**, பவுச்சியமது, பிரமமது, **தட்சண**மது, **த**ர்ம**ம_{து}, சட**க்கவ து என்றும் பதிறைவு மேனுக்கள் பிறந்தார்கள். ஒவ்கொருவேந எழுபத்தொரு சதுர்யுகமாகப் பதினுலு பேயருக்குஞ் சதர்யு தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றகாலு. இது கிற்க,பிரமதேவருக ய வலது புயத்தல் இருந்து வந்த சாம்புவென்று சொல்லப்பட்டல் ழா**ம் ம**னுவாகிய சுவாயம்பும் னுவென்னும் இராசா வேலாயு **த**ருக். முரு சமூர்த் தியி இடைய விரதத்தை அனுட்டித் தப் பூமண்டல **ந்றையும் ஒருகுடை கிழவ்வே ஆண்டான். அவன் பூமிகைய ஆகு**கர் ப்லே அவ்னுக்குப் பூன்காகன் ஏழு. அங்கத்தோன், அக்கிகோபா மேதாதி இரத்மன், துதிமன், கன்னன், வசக்தன் என்பவர்கிர இவாகளில், அங்கத்திரன் என்பவன் சம்புத்திவையும், அக்கிணிப என்பவன் சாகத்திவையும், மேதாதி என்பவன் குசைத்திடையும் இரதிமன் எஃபவக் தெடிஞ்சத் திவையுர், ததிமன் என்பவன் சக வித்திலையும், கன்னைவ்என்பவன் பிலட்சதிலையும், வருணைன் எல். வன் புட்கு தீவையும், இப்படியே ஏழு பேரும் ஏழு திவை ஆண் ர்கள். அதிற் சம் ந்தியை ஆண்ட அங்கத்திரன் என்பயதைக்குப் அ தன், கிம்புருடன், இரணியன், குரு. பத்திராகவரன், அரி, ம:: விரதன், இரவி,அன்லன் என்றும் ஒல்பது பிள்வுகள் இருந்தார்க அங்கத்திர**க்** என்பவன் இந்த ஒனபது பேருக்குல் சம்பு**த்** திக ஒன்பது கண்டங்களாகப் படிர்க்து கொடுத்தான். பரதன் தச குக் கிடைத்த பங்காகிய இ_{மை}யோற்பருவதத்திலிருக்கு தெற்கே முத்திரத்துக்குட்பட்ட வில்லப் போல வணக்கு ஒன்பது போகு? பிரமாணத்தில் இருக்கிற பூமியை ஆண்டபடியால், அதற்கு ஆக பேராலே பரதகண்டம் என்ற பேராயிற்று. பரதனை அட்டெ ப்பட்ட இராசாவுக்கு இந்திரன், கசேருக்ன், தாம்பிரகன், கிக த்திரன், நாகன், சவுமியன், மருகருவன், வருணன் என்றும் ஆக வ் ஊசசூற் குமரி என்றபெண்பிள் ஊயும் இருந்தார்கள். இவர்களு. ப் பாதன் ஒவ்வொரு யோசண அளவுபரத கண்டத்தை ஒவ்பது: பகிர்க் து செர்டுத்தான்.வட கடல் தொட்டுச் கிருங்கமென் அட்செ **லப்பட்ட ம‰ அளவுங் குருவருடகண்டம். கிருங்க ககரக் தொ**ட்ட **சுவேதம் அளவும் இரணியகண்டம்,சுவேதத்து**க்கும் கீல **ம**வேச்சூட், டையே இரமிய கண்டேம்,மகாமேரு நிற்கிறகண்டம்ஏனாவிருக்கு. **த**மா **தன த் துக்கும் மேற்குச்சமு த்**திர **திற்கும் இடையே சே** து_ு கண்டம்,மாவியவான் மஃலைக்குங் கிழேக்குச் சமூத்திரைத்திக்கும் இ யே பத்திரகண்டம், கிசதமலேமுதலாக ஏமகடம் அளவும் அர் டம், ஏமகண்டத்தைக்கும் இமயத்திக்கும் இடையே கெம்புருட டம்,செற்குச் சமுத்தாத்துக்கும் இமயத்துக்கும் இடையே ட

Digitized by GOGLE

ண்டம். கே தேமால்கண்டைமும் பத்திரகண்டமும் ஒவ்வொன்று முப் ப ந்து நாலாயிரம் யோசுனா. மற்றக் கண்டங்கள் ஒவ்வொன்று ம் ஒன் ப நெனுயிரம் யோசுனா. மேற்கொல்லப்பட்ட நவகண்டங்களு ்குள் ப நதம் எல் துவ் கண்டத்தில் கங்கை, கவு தடை, யழுனோ, கிருமதை, சர ஈவதி, துவ்கபத்திரி, லைவைகை அல்லது வேகபதி, கிஷூட்டி ணாநதி, தா நிபிரவன்னி, வாணிகாவிரி, குமரி முதவிய நதிகளும்; மயேந்திரம், டுலியம், சையம், சத்திவிர்தியம், பாரியாத்திரம், விர்தம், மானிடம் நான் னும் ஏழு மல் கைகும்; அயோத்தியாபுரி, மது நாபுரி, மாயாபுரி, நாகி, காஞ்சிபுரம் முதவிய ஏழு நைதலங்களும், ஆயிரத்தெட்டுக்கிவ நலமும், வேதத்தை தயுடைய பிராமணர்களும் வேதவாழுக்கமும் நித்த ஒன்பது பிரிவிலும் குமரிகண்டம் மோக்க கதியடையப் பண் ணுவதேயாம். மற்ற எட்டுப் பிரிவான கண்டைக்களும் மிலேச்ச தேச கி. குரபன்மனே இப்பாத கண்டைத்தின் மகத்துவத்தைக் சொல்வ து மீலுவல்லவென்று குருகியடையன் சொன்னை மாழ்திரத்திலே குர புன்மன் அனைவற்ற மகிழ்ச்சியடைக்தா சென்றை வாது.

் மேற்சொல்லிய ப**ரதகண்டம் என் ஐ**ம் எல்லுக்குள் மூற்காலத்தில் அறியப்பட்டிருந்த தேசங்களாவன, அங்கம், அருணம், அவந்தி, ஆந்திரம், இலாடம், ஒட்டியம், கருசம், கவிங்கம், கண்டைம், கர் ஒடகம், காசம், காசிமீரம், காந்தாரம், காம்போசம், தொடம், கு ருகு, குடகம், குந்தனம், குரு, குவிந்தம், கூர்ச்சரம். கேகயம், கேர அம், செங்கணம், கொல்லம், கோசலம். சகம், சவ்வீரம், சானவ ம், சிங்கனம், சிந்து, சீனம், குரசேனம், சோமும், சோனைகம், திராவி டம், தாளுவம், தெங்கணம், கிடதம், கேபானம், பாஞ்சாலம், பப்ப ரம், பல்லவம், பாண்டியம், புவிந்தம், போடம், மகதம், மச்சம், ம ராடம், மிலையானம், மானவம், யவணம், யுகந்திரம், வங்கம், வங்கா எம், விதற்பம் எண்றும் ஐம்பத்தாறு தேசாதிபத்தியங்களில் மகுட வத்தனராகிய (குசு) இராசாக்கள் கெடிகானாக இராச்சியபாரமை

ெண்ணிஞர்கள்.

இக்தத் தேசா திபத்தியங்களில் திராவிடம் என்ற இராச்சியத்தை ச்சேர்ந்த நடு மண்டலமாகிய பாண்டிமண்டலம், சேரமண்டலம், சோழம**ண்டலம், தொண்டை**மண்டலம் என்றும் இடங்களிலே த மிழ்ப் பாடை வழக்கி வருகின்றது. வேதாக்தியாகிய அகஸைத்திய மாமுளியும் மதுரைக்கருகான திருக்குற்றுவத்தில் இருக்தாசென்று ம் பொதியமா மஃவயில் வெகு காலமாகச் சஞ்சரித்து வந்தாரென் அஞ் **சொல்லப்பட்டிரு**க்கின் **றது**. சேரன், சோழன், பாண்டிய**ன்** என்னும் இராசாக்கள் சத்திரியவருணத்திலுள்ள குருகுலத்தோருமா ய் ம**ற்றெருவினப்** பணியா*து* தரணியாண்டவர்களுமாய் இருந்தா ர்க**ு. சேரராசாக்கன்** கண்னியாகுடிரி துவ**ற்**சி, சுந்திரகிரி நிபெரிய**ந்** தமுள்**ச** மேற்கு இராச்சிய**மா**கிய மஃயா**ளத்தை ஆண்டுவந்தா**ர்க **ன். இவர்கள் அக்**கெனி**தேவி**யின் வமிச**த்தா** சென்றுஞ் சொல்லப்ப ட்டிருக்கின்றது. சோ முராசாக்கள் கொடிக்கரை திவங்கி, கிஷுஷ ணை ததி வரைபிறுள்ள சோமுமன்டவத்தை (Coromandel coast) ஆ ளு**கை செய்து வ**க்தார்கள். சோழமண்டலத்துக்கு வங்காளக்கடல இழ**க்கெல்ஸ்யாய் இரு**க்கின்றது. இவர்கள் சூரிய குலத்தாசென்றுஞ் டுச்ரல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தென்கர்துடைகத்திறுள்ள பாண்டி ம ண்டலமாடியமதுரையை இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணி உந்த பா ண்டிய இராசாக்கள் தாங்கள் சந்திரகுலத்தாரென்றஞ் சொல்விக் கொண்டார்கள். இந்துஸதானுக்கு ஊடிடே கிருமதை என்னும் நதி பாய்கின் 2தை. சிக்து கதித்கு வடக்காக இருக்கப்பட்ட இராச்சியங் கணை வட இந்துஸ்தானென்றம், தெற்கேயுள்ளவை 5ஊத் தென் இந் துஸ்தானென்மும் பகுத்திருக்கிறாகள். ஆகையால் பிருமதை ஆம இந்த ஸ்தானின் நடுவெல்லையுமாய்தெக்கணைத்தின் உட எல்ஸியுமாய் இருக்கின்றது. இருடதையாற்றுக்குல் கிஷ்டிண நடுக்கு மூடாக உ ள்ள இராச்சியங்கள் தெக்கணம் எனப்படும் இந்துஸ்தானின் தெற்க க்தத்தில் கன்னியாகுமரியும் அதற்கருகாக இலங்கைகத் திவும் உண்டு. அதிற் குடியிருப்படாகளில் மிகுதியாணபாகள் சிங்களவரேயாம். இ க் து தே**ச் த்**திற்கு **வட**மேற்கே சிக் து கதி உண்டு. இதைக்கடக்கிறவன் தன் சாதியை இழப்பானென்ற இர்து மதத்தவாககுடைய சாத்திர ங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்து நதிச்கு மேற்கே பெ**து**க்கி லைத்தான் தேசமும் அதற்கப்பாலே துலுக்கர் தேசமாகிய பாரிக தேசமும் உண்டு. இக்து தேசத்துக்கு வடக்கிறும் வடகிடுக்கிலும் இ ்மைய**ுகுவதமும் உண்டு. அ**ப்பருவதங் காஸ்டீர் தேச**்** துவங்கி அர்ச் நன் தேசம் ஈருகத் தென்கிழக்காகப் போபிருக்கின் றது. அதற்குக்கி ிரக்கே பிரமதேசம் உண்டு.

[இன்றும் வரும்.]

கூடி என்பவர் செய்த பிரபஞ்ச நால். [Abridgement of Good's Book of Nature.] முதற் பிரிவு.—க. அதிகாரம். சகம—சடபதார்த்தம.

க. சகமே பிரபஞ்சநூல். இந்நூலின் முதலொற்றை பெடுயானத்துல், அதிற்றொடுங்கி அதின் உற்பத்தியையும் அதின் விதிகளாயும் பற்றிப் ப முப்பதே முறை. அதின் பின் தாபர சடக்கட்டையும் விலக்கியல்பையும் கடைகியாய் மனுஷீக விசேஷி இல ட்சணத்தையும் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

உ. சடபுதார்த்தமென்பது, தரிசனமான எப்பொ ருளுந் தோற்று தற்கும் ஒடுங்கு தற்கு மிடமாயுள்ள எக பதார்த்தம். பொருளல்லதினின்று பொருள் தோன்று தென்று கிரேக்க தேசச் சாத்திரிகள் நினேத்ததிலைல் சடபதார்த்தம் அணுகியாய் உள்ள தென்று அவர்கள் சாதித்து வந்தார்கள்.

ந. பிராமணர் இந்நாள் வரைக்கும் இந்தக் கருத்தா ய் இருக்கிறதுமன்ற, அவர்களுடைய வேதங்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறதால், கிரேக்கர் கொண்டை இந்தக் கருத்து கீழ்த் திசையிலுள்ள இந்தியாவில் இருந்து வந் ததாயிருக்கும். அப்படி இருந்துங் கிரேக்கருக்கு ள்ளும் மற்றும் விக்கிரகபத்திக்காராண சாதியாருக் குள்ளும் உலகஞ் சுத்த சேதணையை கடவுளிணது சுத் துவிறைம் சிருட்டிக்கப்பட்டதென்ற எண்ணங்களும் உண்டாயிருந்தன. அவை கோத்திரப் பிதாக்கள் வெழி யாய் வந்த கண்ன பாரம்பரைகளில் ஒன்றுயிருக்கும்.

ச. செறிஸ் தவே சேடபதார் த்தம் கடவுளின் தை சுத் தவிஞல் உண்டாக்கப்பட்ட தென் தோம், ஒழுங்கற்ற மா யாபிண்டம் அவர் சொல்லுக்கு ஒழுங்காயிற்றென் தா ஞ் சகத்தை ஒழுங்கு படுத்தி நடத்துகின்ற விதிகளோத் தமதா விவேகத்திணுவம் நண்மையினுலும் நிறுத்திண சென்றும் நம்புகிறுன். இந்த நம்பிக்கை வினிவையவ ன்னும் வேதாகமத்தினு அம் மணப் புத்தியினு அம் நிலை பெறிறிருக்கின்றது.

டு. சருவ வல்லப சேதணை இய கடவுளாற் பொரு எல்லதினின்று சடபதார்த்தஞ் சிட்டிக்கப்படக் கூடி பெருத் ண்ணுங் கருத் துப் பொருந்தாமை பெண்று எடாம ல், அதற்கு மாருக இல்லதாகிய பதினுயிரம் பொருள்க ளீ தம்மில் ஒவ்வொன்றும் அனர்த பேதமான சீவிக ளின் உயிருக்கும் இன்பத் துக்கும் இடமாயிருக்கச் சிரு ட்டிக்கப்படக் கூடுமென்று எங்கள் புத்தி அறிவிக்கிண் றது. இப்பொருள்களும் சடபதார்த் தமென்று நாம் சொல்வது ஆவிக்கு வித்தியாசப்பட்டிருப்பது போல அந்தப் பதார்த்தத் துக்கு வித்தியாசப்படவுங் கூடும்.

க. ஆனபடியாற் சடபதார்த்தமான து தானே, அக ண்டமாய்ச், சொயம்புவாய், ஏகமாயுள்ள சேதனைய ஆதிகாரண தைலே பொருளல்லதில் இருந்து உண்டாக் கப்பட்ட பொருளென்று நாம் எண்ண வேண்டியிருக்கி ன்றது. தரிசனமான முழுச் திருப் டியும் சடபதார்த் தந்தான். அது பிகுதியான விதிமுறையைக் கொண்டி வெரிசையும் ஒழுங்கும் பெற்றிருக்கின்றது. அவ்விதிக னிற் சில மாத்திரம் நமக்குச் தெரியும். அவ்பிதிகளோக் கொண்டு பொருள்கள் அனேக கலப்பான உருவங்க வோ அடைகின்றன. இவ்வுருவங்களின் வழியாய் மாத் திரம் சடபதார்த்தம் இன்னதென்று நாம் ஆராயக் கூ டியது. எனெனில் சடபதார்த்தத்தை அதன் பூத நிக் விவ் அல்லது மூல அணுவிற் சென்று எய்தக் கூடியதாய் யாதொரு ஆராய்வும் இந்தளவுக்குச் சித்தியாகவில்கே.

எ. பூத அணுவிற் போலவே தொட் கூட்டத்திலிஞ் சடபதார்த்தத்தைப் பற்றி நாம் அறியவில்கு. பூமியி லே நடது கண்ணுக்குத் தோன்றும்பதார்த்தத்தை நா ம் ஆராயலாம். ஆனுலும் நாம் இருக்கிற பூமி சமூத் திரத்துக்கு ஒரு திவல் தண்ணீர் போல அற்பமான து. பூமியை மறு கிரகங்களும் மறு உலகங்களும் மறு உலக அமிக்குக்களுஞ் சூழ்ந்திருக்கின்றன. அவை யா வும் ஒரே பதார்த்தமாய் இருக்கின்றன வென்றும், ஒரே விதிகளினுல் ஒழுங்குப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும் நா ம் நம்புதற்கு தியாயம் உண்டு.

அ. உலகங்களும் உலகங்களின் அடுக்குக்களுஞ்சிரு ட்டிக்கப்பட்டன மாத்திரம் அல்லச், சில குறைந்தும் கில அற்றும்போலின. சென்றுபோன நூறு வருடத்து க்குள் ஆருந் தாத்திற்குக் குறையாத பதின்மூன்று நட் சத்திரங்கள் முற்றுய் அற்றுப்போனதாகவும், சம் தா ம் மாறிச் கில ஏறியுஞ் சில குறைந்தும் பத்தா நட்ச த்திரங்கள் புதிதாய்த் தோன்றினதாகவும் நிலைபாப்ப ட்டிருக்கின்றது.

கை. மறு உலக அடுக்குகளுக்குச் சம்பவித்தது நிச் சயமாய் எங்களுடைய அடுக்குக்குத் சம்பவிக்கும். இது எப்போதென்றும் எப்படிடுயன்றும் எங்களுக்கு த் தெரியாது. ஆணுவம் அது காரியம் ஐயப்படக் கூடி யதல்ல. அது விவிலியவிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வானத்தில் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குத்திரு ட்டாந்தங்கள் பூமி எங்கும் காணப்பட்டிருக்கின்றன.

[The following article is the original of the foregoing.]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART I.]

The World—Matter.

[Chapter 1.]

1. The world is the Book of Nature. In commencing the study, then, it is necessary to begin with the first leaf,—the earth, and learn all we can respecting its origin, its inherent properties, and its laws. We shall then go on to examine the structure of plants, and the nature of animals, and lastly, the distinctive character of man.

2. Matter is the common substance, out of which every thing visible has proceeded, and to which every thing visible may be reduced. The ancient Greek philosophers maintained that this matter had existed from eternity, because they thought it absurd to believe that something could come out of nothing.

3. This opinion of the Greeks was probably derived from the east, as the Brahmins, to this day, hold the same doctrine, which is contained in their sacred books. Still, amount the Greeks, as among all heathen nations, there were idea respecting the creation of the world, by the power of a purintelligence; and these ideas probably existed as a remnant of patriarchal traditions.

4. But the christian believes that matter was created the power of God, that his voice called order out of charand his wisdom and goodness arranged the laws which goes ern the universe. This belief is established, not only by trauthority of the Bible, but also by the conclusions of reason

5. Instead of finding any absurdity in the idea, that make ter may be created out of nothing by the power of the Assighty Intelligence, reason seems, on the contrary, rather a point us to the possibility of an equal creation out of nothing of ten thousand other substances, of which each may be the medium of life and happiness, to infinite numbers and kind of beings. These substances may be as distinct from what we call matter, as matter is from spirit.

6. Matter, then, we are compelled to regard as a substance created out of nothing by an intelligent First cause, himself immaterial, self-existent, and alone. Of matter the whole visible creation is composed. It is arranged and regulated by an extensive code of laws, of which, however, we know but a very few. These laws give arrangement to a great number of compound forms. It is under these forms, only that we can examine matter, for no effort has hitherto succeeded in tracing it to its elementary or first and smalled particles.

7. We are also ignorant of matter in its total scope, as we are in its elementary particles. We can examine it as it appears in the globe; but the globe on which we live is assured to the ocean. The earth is surrounded to other planets, by other worlds, by other systems of worlds, and which, we have reason to believe, are composed of the same substance, and regulated by the same laws.

8. But worlds, and systems of worlds, have not only been created, they have also diminished and disappeared. It is a fact that, within the last century, not less than thirteen star none of these below the sixth magnitude, seem totally to have perished, forty to have changed their magnitude; becoming either much larger or much smaller; and ten new stars have appeared.

9. What has thus befallen other systems will assuredly be fal our own. We know not of the time, or the manner, but the fact is one which cannot be doubted. It is foretold in the Bole, it is inscribed in the heavens, it is felt throughout the earth

சங்கலிதம.
[Arithmetical Progression.]
பற்பல கலிதத்திற்கும் பகர நேற் சூத்திரங்கேன்
நற்கலிதத்திற்கும் பகர நேற் சூத்திரங்கேன்
நற்கலிதத்திறேடு நொல்வகைக் கலிதத்திற்கும்
உற்றிடுஞ் சிலது தான உரிபெண்கள் உரைக்கிறேன் பின்
கற்பின போலவற்றைக் கருத்தினில் வைத்திடாயே.
எது — நற்சங்கலி தம்— வர்க்கசங்கலி தம்— சங்கலித சங்கலிதி
— கன சங்கலிதம் என்னும் முதன்மை பொருந்திய நான்கு சுங்கி
தங்கட்குள் ஒவ்யொன்றற்குரிக்தாய் சில இலக்கங்கள் சொல்தி
நேன். அவற்றை முதல் அறிந்துகொன்.

வைப்பையாற் கவிதத்திற்கு வெசும்பெற அமைபையன்றெண்கை ஒப்பிலா வர்த்தத்திற்கு ஒன்றமை மூன்றிலொண்று செப்பொன்று ஆறிலொன்று சேர்கவி கவிதத்திற்கு அப்பால் மூன்றனரபிரண்டு சொல்களை கவிதத்திற்கே. எத — நிசங்கவி தத்திற்கு அலைபை (½) வர்க்க சங்கவி தத்திற்கு ஒன்று கைபு (1½) முன்றி வொக்கு (½) சங்கவி தசங்கவி தத்திற்கு ஒன்று கை (½) மூன்றி வொக்கு (1 · 6) கன சங்கவி தத்திற்கு மூன்றனைப் (3½) இ கை (இடைகால் (½) இலையையே உரியெண்கை என்றையிக் து கொள். உ கவி தகான் கத்து வொள்றி ஃ இரு வை தடுகுக் காண மூன் கேன உவியுடை விதியொள்றுண்டு வகுக்கிறேன் உரியெண் வேண்டும் கவி தத்திற் கண்ட வெண்கள் கணக்கதை போலவே குருர் போவிவுறு கிலது உறு பொதுப்பட வெழுதுவாயே. எது — காற்கவி தத்துள் எதற்குச் சங்கவி தங் காண வேண்டுமோ அதற்கு மேற்கூறிய உரியெண்ணைனின் கணைச்குப் போலு கில இலக்கங்க ா எழுதுவாயாத.

எழுதிடில் கூடூறைது இறம்பிய தானத்தொன்றைப் பழுதறத் தள்ளி யத்தைதப் பகாமுதற் கூடுறன்றெண்ணி எழுவது பிரேண்டாங்கூற்றுக் கிரண்டி இனத் தள்ளித்தாக்கி வழுவது மூன்றுல் கூறிவ்வகையுடன் கண்டுவைப்பாம். எது. என்ன கில இலக்கங்கள் எழுதுவதாகில் சங்கலிதல் காண 'வண்டிய தானத்திலே ஒன்றைத் தவ்ளிய சேடத்தை முதற் கூறு பும் சங்கவிதங் காண வேண்டிய தானத்திரண்டைத் தன்ளிய சடத்தைமுதற் கூடுறன்பதாற் பெருச்சிக்கண்ட பேற்றை இரண் டாங் கூறுபும் சுக்கவிதங் காண வேண்டிய தானத்து மூன்றைத் த எளிய சேடத்தை இரண்டாங் கூடுறன்பதாற் பெருச்சிக்கண்டை பே நாகில் வல். க தன்ன கூ. இது முதற் கூது லில். உ தன்ன அ. இத் நை முதற்கு றுகிய கூது முதற் கூது லில். உ தன்ன அ. இத் நை முதற்கு றுகிய கூது முதற் கூது லில். உ தன்ன அ. இத் நை முதற்கு றுகிய கூது இரண்டாங் கூறுகிய எமிடி ந். பெருக் தே தே தீ தி தி மூன்றும் கூது.

வைத்தபின் விதித்தவெந்தவகையான கவிதத்திற்கும் எத்தினை புரியெண் தூண்டைன் ஹெண்ணிடிய பார்த்துக்கொ அத்தினை உடையுதன் னே யெடுக்குடன் அவற்ருற்றுக்கி [ண்டு மொத்தமாய்த் திரட்டிற்சேர்பு மூன்னி யேடெயான் து உட்டே. எது — டேற்கூறிய முறையே பெழுதித்கொண்ட பின்பு சுவ்கவி 5 ம் காண வேண்டுள் கவிதத்தின் உரியெண்டுணத்து இயனப்பார்த் த அச்கணக்கான உறிமே அவவரியெண்குல் நிறனிறையே பெ நடிக் வரும் பேற்றையேல்லது பேதுகளைத் தொகைசெய்து அத்தொ ககயுடன் ஒன்று கூட்டுவாயாக.

கட்டிய தொகையைமுன்னப் கூறிய தானத்தாலே தீட்டியே பெருக்கிவந்த சீர்பெறு பேறுதன்னேச் சாட்டியும் கவிதத்திற்குச் சுங்கவிதந்தா குக நாட்டி பிவ்வாறுதல் இன நல்கினிவறித்து கொள்ளே.

எது—அட்படிக் கூட்டிய தொகையைச் சங்கவிதங் காண வே ண்டிய தானத்தற் பெரு-ஐவர்த் பேற முதலெண்ணிய கவிதத்தி க் சங்கவிதமாகும்.

1. பத்து லிற்கு நேற்சங்கவிதங் காணவேண்டில் நீற் சங்கவிதேத்தி ன் உரியெண்ணுகிய அரை (\$\frac{1}{2}\$) யால் பத்து லி என் தூர் தோணத்துக்கு ரிய முதேற் கூறுகிய ஒன்பதை கூட்-பெருச்சிக் கண்டை பெறை நோலரை (\$\frac{1}{2}\$) இத்துடமஞன்று கூட்ட ஐந்தரை (\$\frac{1}{2}\$) இத்தைப் பத்தை லி எ இதுக் தானத்தாற் பருச்சிக் கண்ட பேறு ஐம்பத்தைந்தே இடு இதுவே பத்து லிற்கு நேச்சிக்கிதம்.

2. பத்து லற்கு. வாக்க சங்கவிதல் காணவேண்டில் வாக்க ச டீகவித்திது நிடுடண்ணுகிய ஒன்றரை (1½) மூன்றிலொன்று (⅓) எ ப்பலற்கள் முத்தாரியெண்ணுகிய ஒன்றனை (1½) யாவ் பத்து ல என்றுக் தாணத்துக்குரிய முதற் கூறுகிய ஒன்பதை கூப் பெருக் ஐட்கண்ட பேறுகிய பதில் மூரைறரை (13½) யும் இரண்டாம் உரிபெ ண்ணுகிய மூனற்லொன்கு (⅓) ஆல் பத்து ல என்றுக் தாணத்து குரிய இண்டாய் கூறுகிய எழுபத்திரண்டு எடைப். பெருக்கிக்க ண்டபேறுகிய இருபத்தினுறை உசையுக்கூட்ட முப்பத்தேருரை (37½) இத்துட்டு ஒன்றை கைகுட்ட முப்பத்தேரி இத்தைப்பத்து வளை தொர் தானத்தாற் பெருக்கக் கண்ட பேறுமுன் தூற்றெணைப த்தைக்து கானத்தாற் பெருக்கக் கண்ட பேறுமுன் தூற்றெணைப

3. பத்தா மி நிகுச் சங்கலித் சங்கலிதங் கொணா வெண்டிவை சுத்க லித சுக்கலித்சீத் நிழையண்கு இய ஒன் து கை ஆற்லொடு பு (1-6) என்பவுற்துள் மூதது ரிடியண்கு இய ஒன் து கேல. பத்து மி என்று நீதானத்துக்கு ரிய மூதற்க றைகுய ஒன்பது கூ பீ. பெருக்கிக் கண் டபெறுகெய ஒன்பது கையும் இரண்டோ மூரியெண்கு கொய ஆறிடுவான் து (1-6) ஆல் பத்தா மீ என்றைக் தானத்துக்குரிய இரண்டோங் குருகெய எழுபத்தாண்டு எடப். பெருக்கிக் கண்டை பேறுகிய பன் னிரண்டு மெடயுப் கூட்ட இருபத்தொன்ற உக இத்தாடன் ஒன் மாகூட்ட இருபத்திரண்டு உட இத்தை பைத்தா மே என் நாக் தான த்தார் பெருச்சிக் கண்டேடுமோ இருதார்நிருபேதா உராஉம் இதைவே பேத்தா மே நிகுச் சேங்கவித செங்கவிதம்.

4. பத்து ம ந்குக் சணசங்கவிதங் காண வேண்டில், கண செய் கவிதத்தி ஐரியெண்ணைகிய மூக்ரக்கைர் (3½) இரண்டு உ கால் (¼) என்பவற்றுள் மூதலூரியெண்ணுகிய மூன்றரை (3½) ஆல் பத்து ம என்றும் தாணத்துக்குரிய முதற்கூறுகிய ஒன்பது கூட் பெருக்கேக் கணடபேறுகிய மூப்பத்தொன்றரை (31½) பையும் இரண்டாமூரியெண்ணுகிய இரண்டு உ ஆல் பத்து மை என்றும் தாணத்துக்குரிய இரண்டாங் குறுகிய எழுபத்திரண்டு எடிப். பெருத்கிக்கண்ட பேறுகிய தாற்றுமாற்பத்துமாறும் இரண்டு வின்றும் தானத்துக்குரிய மூக்றும் குறும் கால் (¼) ஆல் பத்து மெ என்றும் தானத்துக்குரிய மூக்றும் கூறு கொற்றுமாறும் இரைக்குக்குரிய மூக்றும் கூறு கொற்று காறும் குறிகைய கால் (¼) ஆல் பத்து மி என்றும் தானத்துக்குரிய மூக்றும் கூறு குயக்கும் கண்டபேறும் முக்றும் குறி குயக்கும் கடிப்ப மூக்றும் குறிக்கு கண்டைபேறும் கடிப்பத்தி குறிய குறிய காற்றுக்கும் கண்டிய முலிய குறிய கடிப்பிற குறிய காற்றுக்கும் தன்றுக்கும் முலியிருக்கும் கண்டபேறை மூலாயிரத்தி இருபைக்கைக்கு கைதுகைகு இதிவேபத்து மிறிகுக்கனசங்கவிதம்:

வயித்தியம்.

முகாமைக்காரரே, [On Medicine.]

தமிழ் வ**பி**த்திய**தால்**கள் கெலவற்றில் வாத பித்த கிலேட்டு உங்கள ப்பற்றி முறையே செல்லு மாடியுள் அன்னம் கோழி ஒளுள் ம பிலேனை நடப்பது வாதநாழ் டெனவும், ஆமை அட்டையென நட ட்பது பித்தநாடியெனவும், தவு பாம்பு என நடப்பது கிலேட் டும் நாடியெனவும், பின் ஆம்ப்பாயாதக்தானு மபில் கடை கோழி ஆமை தாமப்பா **பித்**த**்**தா**துக் தவணமைப் போலே** பாயும் ஒடப் பா ஐய**்தானு**ம் சற்பம்போலோடும் ஒடும் நாமப்பா கண்டுசொன் கூடு. கசம்பொன்று காடி மூன்றே எனவும், இக்காடிகளோப்பார்த்த நியும்படி பெ**ருவீ**ரல<u>க்கு</u>லத்திற் பிடித்*துட*ன் கடுவே தொட்டால் ஒரு விரலோடில் வாதம் இருவிரலோடிற் பித்தம் திரிவிரலோடி நிற்கில் **கிலேட்டுமம் எனவுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இந்நாடி இல**க்கண ம் முவலை விளுவிப்பதா பிருப்பதால், என்ன முவலை பெனவினு வி தைல் நாடி பார்ச்குப் போது, அஃது அன்னம் ஆமை தவன முதலி பவற்றியாதுபோல் கடக்கில் நடுதனக் கூறுவதியலாடை அறிக்த கா லத்தம் வாதம் முதவியவற்றுளியாதென நிச்சயிஃகவியலாமை **ஒருவிச∂லாடில் இருவி**தலோ**டில் திரிவி**சவோடில் என்பவைக‱ எ ல்லேகட்ட அறியவியலாமை. மேற்கூறிய இலக்கணங்கள் எவர்கட்கு கொப்ப முடியுமென கி**ஃ**லப்படுத்**த இயலாமை** முதவிய ம**லிவை** வி ளேவிப்பதாபிருப்பதால் இவற்றை நன்கெனிற் பரிவுத்தறிக்கு கோ டையு**ம் கோ**ய்க்கே **தலையும் அ**க்கோய்ச்கு**த் த**கும் மருக்கை**த**யும் தெ ளிர்த்ணைர்க்து வைத்தியம் வாய்ப்பச் கித்தி பேற வைத்தியஞ் டிக ய்யக் கூடாமையால் வைத்தியப் பரீட்சையில்த் தேறி நாடிவிதியின ன்குணர்க்த டெரியோர் வழியாய் ஓர் கற்கருத்திதைப்பற்றியதாய் அவிய விரும்பி, இதை உங்களுக்கு எழுதி உங்கள் வழியாய் அவர்கள் கேயத்துடன் சொல்லுங் கருத்துக்குக் காத்திருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு பெபித்தியப் பிரிடன்.

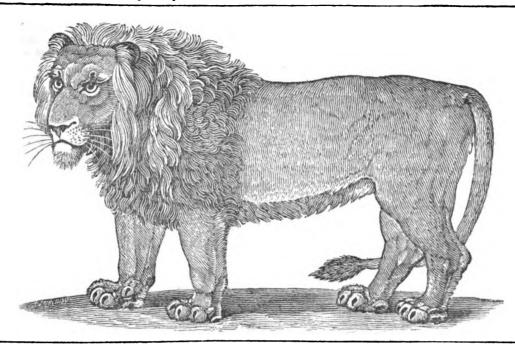
விலங்கியல்.

[Brief descriptions of the most remarkable animals that inhabit the earth, illustrated by cuts on a comparative scale.]

சிங்கம.—The Lion.

கிங்கமானது மகத்துவமான கொக்கி இறைம், இராட்சதசவுரியத்தி ஞேதும், அஞ்சாத தயிரியத்தி இறைம், முற்காவக் தொடுத்து, இக்கால ம் வரைக்கும், மனிதரு டைய எண்ணத்தில் வியப்புள்ளதாய் இரு. கி ன்றது. அது அதிர்ந்து நாதஞ் செய்சிறதி இறைம், சினத்தில் கிண த்திக்குருச்சிக்கு நிருதி இறைம், சிக்கினு கண்குல் இடைமைட்டாத குறை வித்தப் பார்க்கிறதி இறைம், அஞ்சாது பருமிதமாய் கடக்கிறத் தோக் தாகு, மிருகராசனென்று கற்பீக்கின்றது.

அது நிகிசஞ்சாரியாய்த்தனதை கெபியில்பகவில் நித்திரைசெய்து அ த்தமு மொரும் அனுவில் எழும்பி இரைதேடும். அது பெரும்பா லுட் மிழுகேப்பை கூடு கைகுத்துத் துரத்திப் பிடியாமல் பூரன பில் முதலான உ வைகுடூட்பாலெப் பதிவிருந்தம் ககுர்ந்தும், இரைக்கான மிறுகுப் இ டீடி கூடிடுக்கு அதிர்ந்து பாயிச்து கெருச்சித்து அடிக்கவே காரியம் கிறைவேறிப்போழ்_{ர் ந}ிரித்துத் (இதுசித்திலே மிருந்துண்டாகும்

யின் இடி மூழக்கம் கடிய புயலுக்கு காலங்களில், சிங்கமும் கடி டிக் கருச்சிக்கில் கேட்டுறது மிகுந்த பயங்கரமாபிருக்கும்.-அதுவே அதர்குத் தாயமானகாலம்.— இப்படிக் குழப்பமான காலங்களில் சிங்கமானது பதுவாப்பண்கையல்த் திரிய மற்றும் மிருகங்கள் பயந் து திக்குக்கெட்டுப்போகிறத்குல், சிங்கர் தங்கள் மேற் செல்வதை அறியாமலிகு ச்சச்,சிங்கமும் ஒதுக்க பதுக்கமற்று வெளியின்று மிகு கங்களில் வழுகின்றதென்று வட்சல் என்னுக்துரை சோல்துகிறுர். இப்படிப்பட்ட இராக்காலங்களில் சிங்கத்தினது வீசுபத்தைத் தள முன் கண்டிருச்கிறர்.— எப்படியென்கில் காங்கள் எல்லாகும் டில்களிலே படுத்திகுக்கையில் காய்கள் சன்மைத்துக் குறுத்தனை டில்களிலே படுத்திகுக்கையில் காய்கள் சன்மைத்துக் குறுத்தனை அவ்விடத்தில் கின்ற மாடிகள் எல்லாம் பெருண்டு கட்டடுக்கப் பார் த்திகுல் கிங்கம் அவ்விடத்தில் கெருங்கினதாகத் தெரியவக்தது— சிங்கமும் அத்தசாமமட்டுஞ் குற்றிச் சுற்றிச் சீறிக்கொண்டு திரிங்தும் ஆன்ச்சஞ்சடிக்குகிப் பின்வாங்கிப்போய்விட்டது கண்கிருர்.

சிங்கம் எருத்தை, குழுமாட்டை, குதிரைபைப்போடவும் தனது தெபிக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவு**க் தக்க** பலமு**ள்ளதாயி**ருக் இன்றது.—கிங்கம் இவ்வனவு சிற்றமுள்ளதாபிருக்கும், பயணக்கார ர் **வெகு முறை அ**தற்கு**த் தப்பி இருக்கிறர்கள்—**பெர்பெற்ற மங் கோபார்க்கு என்பவரும் இப்படியே ஒரு முறை தப்பிபிருக்கிறர்-அதுவும் பகற்சாலத்திற் சிங்கம் பசியில்லாமல் கித்திரையாயிருந்த வே ஊயில் — வற்சல் என்னுக் துரை தான் தானே பலமுறையுஞ் சிங்க த்துக்குத் தப்பினதாகச் சொல்லுகிறர்.—பின் வருங்கதை அவற்றி ் இதன் இரு. — கம்பம்புல் அவவார்க் திருக்கும் ஒரு ஆற்றோத்திலே இரு க்கையிற், கூடிப்போன நாய்கள் மணப்புப் பிடித்*து*ப் பற்றைகளெ நைகும் ஓடித்திரிக்து ஆராயுமிடத்தில் எதையோ கண்டு, மிகுர்த அ கோரமாய்க் கத்தத் தொடங்கின. அவை குடுவத்த விதத்தில் கிங்க த்தைக்கண்டுகொண்டனவென்று நாங்கள் அபிர்த்து விழிப்போடே அவ்விடத்தைச் சோதித்தோம். அதிருலே காய்களுர் துரக்கு கி ன் துபார்க்க ஒரு சோடு செங்கம் வெளிக்கிட்டதா. அதில் பெண் செங் ஆண் செங்கமோ கம், சம்பம்புல்**தா 5**ஞக்குன் விழுக்*தா* ஒடிவிட்ட*தா*. எதிர்த்துவக்து எங்குணப் பார்த்தபார்வையாய் கின்அவிட்டது. அ தை கின்ற விதத்திலே எங்களிற்பாயுமென்றெண்ணி, தப்பமாட்டோ மென்ற நினத்தக்கொண்டோம். காங்கள் நின்றதுமோ மெத்த முடுக—கைபிறுமோதிறத்த ஆயுதங்கள் இல்லே. கான் எனது கைத் தைப்பாக்கில் குண்டி அக்கிக் கள்ளைவில் வீரல் போட்டுக்கொண்டு கின் நேன்—எவ்@ேடே பின்றவர்களும் அப்படியே முத்திப்பாய் பின் ருர்கள் — அவ்வேணபில் நாய்கள் எங்களுக்குஞ் சிங்கத் துக்கும் இடை பே நின்று, செங்கத்தைய‰ ததுக்கு இத்தன—அவைகள் அுபொழு து கொண்டை தயிளியம் மிகவும்அதிசையப்படத்தக்கதாயிருக்**ததா அ** வை செங்கத்தை கெருக்கிக் கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் எதர்த்த வள் உள் ⊝ௌன் அட விழுந்தன — இவை எல்லா அற்றை படிய் கண்டும், சிங்கம் ` சற்சும் எடுபடாமல் கின்ற கிலேயாய் எங்களுக் குறுவித்துப் பார்ந்த து—அதை காய்கள் கண்டு அச்சிங்கத்திலே கவ்வ மோட்டுத்தவும் ய் எண்ணி**ளவுடனே, கெங்கம் அ**டிப்பிரியாமல் ஆங்கார கேது: தமாய் நின்று கால் விரலாலே தட்டிவிட இரண்டு ராய் பாட்டிடு. செத்துக்கெடக்தது தெரிக்தது.— இவை எல்லாம் மின்னி மறைக்கு துபோல இருக்தது. நாய்களும் விழ நாங்களுஞ் சிங்க**த்**திக்**ஞ**ச் _ச் டோம். ஒரு குண்டு விலாவிலே பிடித்தை இரத்தங்கண்டது. இது அது எங்களிலே பாயுமென்றெண்ணித்திரும்பத் துப்பாச்சுகளில் உ ருக்து போட்டோம்-ஆணும் அது தன்பாட்டிலே போய்விட்டத இது மிகவும் பெரிய சிங்கமென்ற என்னு டிருந்தவர்கள் பேடி: கொண்டார்கள்—காயோடேஒப்பிட்டு கான் பார்த்**த அளவில், ஒ**டு பெ சடமுள்ளதாபிருச்தாலம் அது ஒரு எருதளவுறுருச்தது. உட: ம் சந்நே குறையுமென்குஅம் கீட்டு அவ்வனவிருக்தது. அதிதுடைய பொவிலான பிடரோமமும் சடையுள் செம்பியிருக்கப் பார்க்கிறத பயங்கரமாபிருக்தது. அது குண்டுக்காயம்பட்டும் கணேவில்லக்கு அடி மெல் அடி வைத்துப் போயிற்று.

வேதத்திலே பேசப்படுகிற மிருகங்களில் சில்கமும் ஒன்ற — அத் துடைய பெலன் தந்துவம், மகத்துவம் என்பவையைப் பற்றி ஒரு வழியாயும், அதிதுடைய சிற்றம், இரத்தபட்சித குணம் முதலான வையைப் பற்றி மறுவழியாயுஞ் சொல்லப்படுகின்றது—க. மோசே சகூ. கூ. இயாச்கோபு தன் மகன் பூதாவென்ற சொன்ன தீர்க்கத் சிச்தைக்குச் சில்கம் போன்றிருப்பா வென்று சொன்ன தீர்க்கத் சிச்சைம்— முதலாவது பூதச் சாதியார் பராபரதுடைய ஆகுடைக்கு க்கீழாய்ச் சாலோமோன் காலத்தில் அடைக்குருக்த மடிகையடையுடி, இரண்டாவது, சசல சாதியாரும் ஆசிரவாதம் அடையைக்கத்கத்த வரு வருடத்திக்கில் மீற் வர வாக்குத்தத்தம் பெற்றிருந்த மேதியுட வையும் குறிக்கின்றது—ஆண்டவராகிய இயேகுக்கிறில் இடிதாக் கோத்திரத்தின் சில்கமாய்த் தமது சத்தாருக்க ஊ கடுல்கப்பண்றும் தவராய் இருக்கிறர்—அறிவிப்பு. இ.இ. அவரில் கம்பியிருக்கிறவர்கள் அவருடைய தத்துவத்திகுலே காக்கப்படுவார்க சென்றும் அவர்க ஊறும் மேற்கொள்ளும் கைக்குப்பலார்க

இது சிற்க, அக்கிரமக்காறனர்யும், அநீதரையும் பலவீதமான இக்கு கடைகு அடிம் இந்த மிருகத்துக்கு ஒப்படுளையாய்ச் சொல்விவிரு கின்றது—பேதுருவனது கம். கிருபம் இ. அ. சாத்தாளே ஆனர விழுங்கலாமென்று கருச்சித்துக்கொண்டு தெரிகேற சிங்கத்துக்குச் ச மான வாய்ச் சொல்வியிருக்கின்றது.—

சிங்கங்கள் இக்காலத்து, தாங்கள் இருக்கிற தேசங்களிலே டெரும்பாதூம் கின்றுகிடுகின்றன—முற்காலத்திலேயோ சிரிய தேயர் துதும் அதை அடுத்த ஊர்களிதும், திறேஸி,மக்கேதோனியா ஊர்ச வின் மல்லகளிதும் மிகுதியாய்த் திரிந்தும்,குடிகள் வரவர கெருங்களை கூதும்,தேசாசார வளர்த்தியி இடைம்,மெனித சஞ்சார இடங்களே வீட்ு அலைகள் ஒதுங்கிட்டாகே ஓதுவானதன்றி, எங்குவ் குறைக்து போ னதாயு**ங் காண**ப்படுகின்றது.

பூர்வீக உசோடை தொர்கியத்தில் அரசாண்ட அதிபதிகள், எம்பி நுதோர்வேடிக்கை போர்ச்குமபடி சண்டைச்கு விடும்படி ஆபிரிச்சாவி ல் இருந்து ஒரு வருடைத்தில் ஏற்றுகிற கிங்கத்தொகை திப்பொழுதா ஐக்து வருடைத்திதாக் தேறுது. இக்த விலங்கு, கிறத்திதாம், பிடரோ மத்திதாம், ஒன்றுக்கொன்று அந்ப வீத்தியாசமாத்திருமுள்ளதாய் ஆ பிரிச்காத்தேசைத்திதாம், ஐதாக இக்கியாவிதும், பார்சாவிதாம் உண்டு.

பஞ்ச தந்திரக் கதை. வரலாடு.

கல்விப்பொருளிறுஞ் செல்வப்பொருளிலுங் குறையில்லா தவர்க ருக்குறைவிட**மாயி**ருக்கிறபாடவி புரம் என் ஹும் ஒரு பட்டினம் உண் டு. அத்தப் பட்டினத்திற் சகல சுகுணங்களே டுங் கூடியிருக்கிற சுத ரிசனன் என்னும் இராசன் ஒருவன் இருந்தான்.அந்த ராசா தன்பிள்ள கன் படியாமல் மூடர்களாபிருக்கிறதைக்கண்டு வெரு விசனத்தோடு ம் ஆலோ செக்க த்தொடங்கி ஒன். எப்படியென்ருவ் கல்வியுக் தர்மகு ண மு யில்லா **த பின் ஊகன் இருக்**தாவதென்**ன**! பால் கொடாத எருடைகளேக் காட்பாற்றிப் பலன் உண்டா?வேத சாத்திரம் அறிக்தவனுய் ஒரே பின்கோ இருக்தால், அவஞல் குடும்பம் எல்லாஞ் சுகமடையும். இப்படிக்கில்லா த பின் ஊகள் கருப்பத்தில் அழிக்தா ஒறும், அழியாவிட்டாற் பிறக்தவு ட**ே இறந்தா கூ**அம், இல்லாவிட்டாற் பெண்சா**த** மலடியாகவாகு அம்போதிற தி நல்ல து. குலத்தில் அபோக்கியமான பிள்ள இருக்கலா கா**தென்ற தன**ச்**குள்**ளே ஆலோகித்துப் பெரு மூச்சுவிட்டுப் பின்புச பையைப் பார்த்துப் பருவமும் செல்வமும் சாச்சியமும் அறிவில்லா மையுமாகிய இக்த கான்கில் ஒன்று தாணே சேட்டுத்கெல்லாமிகுக்த **திணபாய் இருக்கும். இக்த கான்கும் ஒரு வனிடத்தில் அருக்தால் அ**வன் என்னபாடுபடான்! ஆகையொல் பின்கு எண்ணிக்கைக்குப் பிறந்த தெ ன் மார்க்கர்களாய் இருக்கிற என் பின்கோக ஊ நீதி சாஸ்திரோபதேசத் திஞல் எந்த மகா புருஷ்ண் மற சனைம் வரப்பண் அவை கொளை, அப் ்போது சேலை நீதி சாஸிதிரங்கேளிஹும் வல்லவளுகிய சோமசன்மா எ ன்பவன் எழுக்து இவர்களுத்குச் சமானமான அறிவையுடையவர்கள் இவ்வுலகத்தில் இலில்பென் அ சொல்லும்படி இதோ கான் ஆ அமாசத்தி : ந் செய்ய மாட்டுவே**ள். அது வரைக்கு**ம் தீர் **நாவு எண்ணி**க்கொண்டி ரு மென்று சபதம்பண்ணிஞன். அதைக்கேட்ட நெக்கடவிற் நிகை தப்பிமயங்கு மாஅமிக்கு ஒர் அறை தோற்றிஞற்போல் ராசா மிகவும் ்யன மகிழ்**ந்து அலனு**க்கு உபசாரஞ்செய்தா, **தன் பிள்காகு அவ**ன் ு சத்தில் ஒப்பித்தான். சோமசன்மாவுடன் அந்தப்பிள் சுக**ு**த்தன் வீட்டுக்கு அழை த் துக்கொண்டுபோய்க் கருப்பஞ் சாற்றை காய்ச்சி ஒ ரு சக்கரைக்கட்டியாகத் திரட்டி 😝 ற்போல், நீதிசாஸிதிரங்க‱ப்பஞ் சதர் திரக் கதையாகக் கற்∆த்து, இராச குமாரர்களு∔்குச் சொல்ல **த் தொடங்கிஞன். எப்படி பெ**ன்றுல்,சோட்சன்மா ஓராச குமாரர்க ளே! உங்களுச்கு வேடிக்கையாகச் சில கதைகள் சொல்லு இடுறனென் அற் சொல்ல, அது என்ன கதை என்றுர்கள். பஞ்ச தக்திரக்கதையெ ன்று சொன்றுன். பஞ்ச தந்திரம் என்பதென்ன தெரியச் சொல்ல வேண்டுமென்ருர்கள். அவை மித்திர பேதம், சுகிர்வலாபம், சக்திவிக் இரகம்,அர்த்த நாசம் அல்லது லப்த்த ஆனி சம்பிரேட்சியகாரித்து வம் என ஐந்து தந்திரங்கள் உண்டு. அவைகளுர் மித்திர பேதமாவ *த*ு, **செனேகத்தை**ச் செடுத்துப் பகை உண்டாக்கல். சுகிர்வ்வாபமா ுது, தங்∉ளுக்குச் சமானமானவைகளோ® கூடிப் பகை இவ்லாமல் வாழ்க்திரு எருதல். சக்திவிஃகிரகமாவது, பகைவரை அமித்து மவு செய்து செய்லுதல். அர்த்த காசமாவது, தன் கைபிற் கிடைத்த பொ**ரு அ**ழித்தல். சம்பிரேட்சிய காரித்து வமாவது, யாதொரு காரிய**த்தையுக் தே**ற விசாரித்துச் செய்தலென்றுசொன்குன். இ ராச குமாரர்கள், ஐயா! அந்தக் கதைக‰ எவ்களுச்கு விளங்கச் சொ ல்ல வேண்டுமென்றுர்கள். சோமசன்மா, உங்களுக்கு மங்களும் உ ண்டாகவென்ற ஆசீர்வதித்துச் சொல்லத் தொடங்கினுன்.

PANCHA-TANTRA-KATEI. [A translation of the foregoing.] Introduction.

There was formerly a city, by the name of Pataliparum, the residence of such as were rich in the acquisition of learning and wealth.

There was in that city, a Rajah endued with every noble quality whose name was Sutharisanan. His heart being affected with the condition of his sons who were unacquainted with books and lived like dunces, he began to consider thus:

What benefit is there in children who are neither learned nor virtuous? or of what use is the feeding of a buffalo that never gives milk? Again,

If there be but a single son possessing a knowledge of divine shasters, he will be a source of comfort to the whole family; Again,

Rather than have a son without this qualification, it were better that he had been an untimely birth, that he had died as soon as born, or the wife had been barren; Again,

An unbecoming son is a discomfort to the family.

The Rajah, having thus meditated for a while, breathed a sigh and addressed the assembly as follows:—

Youth, wealth, authority and ignorance, are each of them a source of ruin; and what will be the wretchedness of him in whom all these four are combined!—Therefore,

Is there a great man to be found who shall, by the precepts of Niti-Shaster, be able to regenerate my sons who are born to have merely a name and wander in the paths of error?

Upon this enquiry, there stood up one, called Somasanma, well versed in the principles of Niti-Shaster, who replied boasting—"I will engage, that in the space of six months I will so teach them that they will surpass all the learned in the world:" until that time be counting the number of the days.

Hearing this, the Raja, rejoicing as when a pilot who has lost his way in the midst of the sea, happens to come in sight of a port, expressed his obligations to Somasanma and delivered his sons to his charge.

Somasanma soon after took the princes home, and began to teach them the principles of Niti-Shasters in the form of Pancha-tantra-katei like the juice pressed out of sugar-cane boiled and crystalized into a lump.

"Attend O Princes?" said Somasanma, "I will for your amusement relate some curious stories." "What stories?" asked they.—He replied, Those contained in Pancha-tantra-katei. "Please to explain to us," they said, "what Pancha-tantram is." He replied, "It means five arts, as follows; Mittrapatham, Sugirlapam, Santi-Vikkrakam, Artanasam, or Lapta-ani, and Sampraikshya-Kariattuvam. Of these, Mitrapatham, means the art of dissolving the friendship of two persons and creating enmity between them; Sugirlapam means the art of contracting friendships with equals and living peaceably with them; Santi-Vikkrakam, the art of conquering an enemy by means of an affected friendship; Artanasam, the art of losing a possession and Sambraikshya-Kariattuvam, the art of doing a thing with circumspection."

"Sir," said the Princes, "please to relate to us these stories."—Somasanma, having pronounced a blessing upon them began to relate thus:—

[To be continued.]

அடித்த காற்றுக்குத் திருமபு. [A Fable.]

ஒரு பெயதா சென்ற மனிதனும் அவன் மகதுறை கேழுதை ஒன்றை அடுத்த கடையில் விற்கும் பொகுட்டாகச் சாய்த்துக்கொண்டு போ கையில், அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்ட வழிப்போக்கள் ஒருவன் அதை க்கண்டு, யோக்கியமா**ய் ஏறி**ப் போவ**த**ற்குக் கழுதை ஒன்றிருக்க வி**ணைச்செட்**ம நின்றா நடைத்திப்போதிற உ**ன்னைவி**ட்ட மடையென் இல வே பென்று**ன் அந்த** ம**னிதன் இதைக் கேட்டு, மெய்தான், அவன்** சொன்னதிற் குற்றம் இவ்வலையன்று எண்ணித், தன் மகணக் கழுதை பின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு போகையில், வேடுருவன் பையிலப் பார்த்து முறைகெட்ட மோட்டுப்பையலே, உனது வயசுசென்ற பி தா வருத்தப்பட்டுக் கால் கடையாய்ப் போக சீகண்டு அறியாத கழு தைபின்**மேல் உ**ல்லாசமாய் ஏறிக்கொண்டா போகிரு**ம் எ**க்ருக்? இதைக் கேட்டு, அந்த மணிதன் தன் மகணே இறக்கிவிட்டுத் தான் ஏ றிக்கொண்டு போகையில், திரும்பவும் மூன்றுந்தரம்வேறெருவன் இ உர்க‰க்கண்டு இந்த ஏழைப் பாலகன் கழுதையின் பி∞ணே இழு பட்டோட சற்றும் இரங்காமல் அர்தச் சுத்த மோட்டுக் கிழுவன் ச வாரிபண் அவை அதை பார்த்தாயா வென்றுன். அப்பாற்கிழவன் மகளோயு ங் கூட்க் சமுதையின் மேலத் தூக்கிவைத்தக்கொண்டு போகையில், இன்றும் ஒருவன் அவர்களேச் கண்டு, இந்தக்கமுதை தம்முடையது தா டூடுவெனைச் கேட்டதற்கு ஆமென்றுன். அப்பொழுதவன் எல்ல து, இந்த உபாயமான பேச்சு என்னிடத்தில் செல்லாது. பொய்சொல அதி**அ**ம் பொரு**ர்தச் சொல்லவேண்**டும். இப்பொழு*து* உங்க**ச் இ**ரு வருடைய பாரத்தையுஞ் கார்துகொண்டு போகிற கழுதை உங்க துடையதாய் இருக்கச் சம்பவித்தால், ஒரு தாரும்பு தானும் அதின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு போவீராவென்றுன். கடைசெயாய் அதமனி தன் நானென்னதான் செய்யவென்று வெரு*தூ*ரம் ஆவோச**்**னபண் **ணி கழுதையினது கால்க‰ ஒருமிக்கப் பிணாத்துக் கட்**டிக் கா**வி**க் கொண்டுபோவதே உபாயமென் ஹெண்ணிச் சுமக் துபோகையில், அ வன் மடமையைக் **கண்ட சக**லநஞ் சி**ர்த்தா**ர்கள்.

SCHOOL BOOKS IN ENGLISH AND TAMIL.

PUBLISHED BY THE JAFFNA BOOK SOCIETY.

English Instructors.

No. I. of this Series is an introduction to the art of reading, and in addition to its completeness in this respect, possesses the merit of combining much religious instruction in a very simple form. It is 36 pages, 19 mo. and pub-

No. II. of this Series is an advancement on the first in the general style in which it is prepared, and in the amount of the instruction it contains. It has some popular pieces of poetry appended to it, as well as a full catechism of Scripture History. It is 58 pages 18 mo. and published at 4d.

No. III. consists of two parts, of which the miscellaneous is composed of popular pieces, scientific, didactic, historic and poetic, and the second or Biblical, the Scripture History of Mrs. Trimmer, and is admirably adapted for conveying instruction to the youth of this country. In point of cheapness and intrinsic value, this school manual may be regarded as equal to any of the kind in use. It is 192 pages 12 mo. and published at 2s.

Hindu Traveller.

This is a work well adapted to convey in a very pleasing form important instruction on the past and present state of some of the leading places of India. The historic matter is blended with moral and religious observations drawn from the facts adduced, that cannot fail to leave a salutary impression on the mind of the reader. It has the advantage of maps. It consists of 170 pages 12 mo. and is published at 2s.

Principles of Grammar.

A work in 61 pages 18 mo published at 5d. is an abstract or compendium of Lennie's Grammar. It is well fitted to introduce the pupil to a knowledge of the subject on which it treats, and is desirable on the ground of economy, as it prevents the destruction of the larger work in going through the elements.

Principles of Geography.

This is an abstract from a manual published sometime ago, in 40 pages 18 mo. and is adapted in its definitions &c. to the state of things in India. It is published at 6d.

Principles of Law.

This is a brief exposition of Law, prepared from Blackstone's commentary. It is a valuable manual for those boys to whom such a study is important. It is printed in 18 mo. in 60 pages, and published at 6d.

Elements of Natural Philosophy and Natural History.

The work from which the present publication was taken, was prepared in

Calcutta by Rev. W. Yates, for the Calcutta School Book Society, and its matter was chiefly compiled from Martinet's Catalogue of Nature, William's Teacher's Assistant, and Bingley's useful knowledge. It is now offered in a somewhat altered form, and adapted to the general state of things in Southern India and Ceylon. The size is 12 mo. The following is the table of contents, DIALOGUE. I. Introductory. II. Of the firmament and heavenly bodies.

III. Of the Air, Wind, Vapour, Rain, &c. IV. Of the earth as composed of land and water. V. Of Man. VI. Of animals. VII. Of Birds. VIII. Of Fishes. IX. Of Insects. X. Of Worms. XI. Of Plants and Flowers. XII. Of Grass, Grain, &c. XIII. Of Minerals. XIV. Of Miscellaneous Productions.

Tamil Instructors.

Of this Series No. I. II. and III. have been published. They are intended to supersede the imperfect Manuals hitherto generally used in the native schools

The size and prices are as follows;-Viz,

No. I. pp. 60, 24 mo. 5d. No. II. pp. 76, 18 mo. 6d.

No. III. pp, 108, 18 mo. 6d.

Principles of Tamil Grammar. — இலக்கண காற் சு**ரு**த்**கம்.**

This is the production of the late Mr. Rhenius, revised, and forms a valuable introduction to the construction of the Tamil Language. It is in 24 pp. 18 mo and is sold at 4d.

The Phrase Book.

This is a revised edition of the work prepared some years ago. It is much improved in character, and its form is an additional recommendation to it. It is not only valuable to natives but to Europeans. It is in 368 pages, 16 mo. and is published at 3s.

An elaborate Dictionary of the Tamil Language.

This is in course of preparation and will shortly be published. The above publications may be had either at the JAFFNA Depository, or

at the Society's Branch Depository, at MADRAS. N. B. A discount of 50 per cent. is allowed to Institutions. Summary of News.

By the kindness of a friend we have been favoured with a slip issued fres the Office of the Madras Herald, which enables us to give a few items of the most important intelligence received by the last overland.

The Steamer Victoria, Lieut. Ormsby Commanding, from Suez 2 Nov. and Aden, 4th Dec. arrived at Bombay with the mails Dec. 14. T passage of the Victoria was much longer than had been expected.

The Indian Mail by the Victoria reached Suez on the 10th Nov. and po

sengers were all safe at Alexandria on the 22d.

The Indian Mails of September and October, have both gone forward the Egypt. The latter was put on board the Oriental Steamer, which broug the last Mails of October from Malta, and that of Nov. from England.

The fate of Mohammed Ali appears to be now finally sealed:-he will,

is expected, soon lose Egypt, as he has lost Syria.

The Allies took the fortress of St. Jean d'Acre on the coast of Syria, aft an attack of three hours. They have also taken El Arish on the Coast of Fgy Mohammed Ali now professes his great anxiety for making peace.

fellahs, who hate him for his oppression, are stated to be in revolt againhis rale.

The Gazette of the 19th of October, announces that the Queen has been pleased to appoint W. Ogle Carr, Esq. to be First Puisne Judge in the Island of Ceylon: James Stark, Esq. to be 2d Puisne Judge in the Island of Ceylon Arthur Buller, Esq. to the office of Queen's Advocate in the Island of Ceyler Christopher Temple, jun. Esq. to the office of Deputy Queen's Advocate the Island of Ceylon.

The news from Europe by this mail is pacific, but preparations for war appear to have been going forward in England. Falmouth and Dover we.

put into a state of defence.

Her Majesty, Queen Victoria continued to lend a quiet life at Windsor, bu intended to remove on the 11th of Nov. to Buckingham house, preparate: to her acconchment.

The French Press and the excitable part of the nation continue clarporer for War.

A new attempt to assassinate the King of the French was made on the 15th Oct. by a native of Marseilles, by name Marius Ennemond Darmes, who fired at Louis Philip as he was passing in his carriage with the Queen and he sister. The assassin was seized, and declared that he had conceived the project but an hour previous to the attempt.

An announcement in the Guzette of St. Petersburgh states that the dispute

between Russia and the Khan of Khiva have been all arranged. The abdication of the old King of Holland has been completed.

There is a talk of the abdication of the Emperor of Austria. Prince Metternich who has been enfeebled by a stroke of apoplexy, wishes, it is said, to retire from his high post in the Imperial Councils.

The news from Spain is, that the Queen Mother has resigned the Regency. and that a new Regency has been formed with Espartero at the head.

Don Francisco de Paula, the brother of Ferdinand VII. and of Don Carles. has addressed a manifesto to the Spanish Nation claiming the guardianship of Isabella II.

Intelligence from America has been received via. Eng. and Egypt, as late

as Sept. 12.

There was much political excitement in view of the approaching election of President. The whigs were making great exertions to prevent the re-electical of Mr. Van Buren, and to support their candidate, General Harrison, and fer quite confident of success. A great Whig Convention had been held in Boston, at which it is supposed 60 or 70,000 persons were present.

At the annual literary exercises of Yale College, New Haven, eighteen members of the Class of 1810, were present. Professor S. F. B. Morse took

the portraits of the whole in a group, on a plate in Daguerrotype. The Rev. Mr. Meigs, for upwards of 20 years a member of the Jaffna Am. mission, now on a visit to America, was, with his family, well, and much engaged in promoting missionary objects.

அட்டவண்.— CONTENTS.

இதை அச்சடிப்பிக்கும் முகாகைம க்காரா எழுதிஃகொண்ட இந்தை தேசச் சரித்திரம் *டைட்* என்பவர் செய்த*்*சப ஞ்ச தால் ib. சுத்கேவிதம் 5 வயித்தியம் ib. கொக்கம் -பஞ்ச தேந்தோக்கேதை அடை**த்த** காற்**று**க்குத் தொழைப்பி ib.

Editorial Address Brief historical view of India Abridgement of Good's Book of Nature Arithmetical Progression Medicine -Description of Animalsib. Lion Pancha-Tantra-Katei ib. A Fable School Books in English and Tamil ib Summary of News